

[Waldorff]

foreslået, og som vi skal tage stilling til om lidt – og så stemmer SF ikke for det, selv om det var det, de selv ville have foreslået, men stemmer imod det.

Nogle gange synes jeg, man må forsøge at mobilisere oprigtig forståelse over for SFs situation. Jeg mener virkelig ikke, det er særlig let på samme tid at ville fremtræde som et parti, som fastholder – ikke bare som sådan i ord, men konsekvent fastholder – de forbedringer, som lønarbejderne har tilkæmpet sig, og også konsekvent forsvare deres interesser, og så på den anden side se det som en nødvendighed at byde sig til, hver gang socialdemokratiet kommer ud i vanskeligheder, og hver eneste gang, når man har været til forhandlinger med socialdemokratiet, komme ud som sådan en uglet tot, fuldstændig forvirret af, hvad der er foregået ved forhandlingerne, og sige: »Vi har fået noget ud af det, det var rigtigt, vi gjorde det, vi må alligevel hellere gøre sådan, vi må se på helheden; vi kan ganske vist godt se, at dette her er det hårdeste lønindgreb, der nogen sinde er set, men på den anden side synes vi også, at der er tendenser til en skattereform, og derfor synes vi ikke, at vi vil vælte regeringen. Derfor vil vi hellere gå med til, at landbruget slipper med 7 promille i grundskyld i stedet for de 11, som socialdemokratiet har foreslået selv, og vi vil hellere gå med til, at det, som vi har kaldt den mest asociale måde at lave skatteforhøjelser på, alligevel bliver gennemført med SFs stemmer«.

Hvad er det så, man har fået ud af forhandlingerne med socialdemokratiet i går? Det skal måske lige nævnes, at SF tidligt på dagen i går faktisk ville stemme for VK-ændringsforslaget om 500 kr.s forhøjelsen for alle. Hvad er det, man har fået? Det, som man storslået fremlægger her og beder om at få bekræftet fra en eller anden fra regeringen, går jeg ud fra.

Man vil gerne have bekræftet, at regeringen gør det, som regeringen siger den vil gøre. At man ikke alligevel sparer det 400 mill. kr.s varmetilskud, som regeringen har lovet. At regeringen er indstillet på at forhandle om en mere social skatteskala. Ja men det foreslog regeringen med sin skattereform i foråret 1978, hvor den fra SFs side i øvrigt blev kritiseret for at være helt utilstrækkelig, men altså et grundlag for at gå videre. Nu

beder man bare om, at socialdemokratiet bekræfter det, som man har ført valgkamp på.

Man får bekræftet, sådan som det stod i statsministerens åbningstale, at regeringen stadig væk mener, der skal laves en værdistigningsafgift – som det i øvrigt også er skrevet i forbindelse med de forslag, der blev lagt frem, bl. a. grundskyldforslaget. Det er femte eller sjette gang, regeringen sælger den værdistigningsafgift, bl. a. til SFerne.

Man beder om, at regeringen fører en aktiv energipolitik. Det gør regeringen – den er i hvert fald mere aktiv end så meget andet. Det bliver meget svært at modbevise, at det er en aktiv energipolitik.

Og så beder man om, at socialdemokratiet som en af de sidste ting indfrier det valgløfte, som man gav i huj og hast, da man så, at der var øretæver i luften i forbindelse med valgkampen, nemlig at nu måtte man gøre et eller andet ved den kæmpemertjeneste, som DUC har på Nordsøgassen.

Min konklusion på det er, at SF har intet som helst fået, SF er kommet fuldstændig forpjusket ud af disse forhandlinger, SF vil ikke være i stand til et eneste sted at forsvare det, man faktisk har gjort her.

Vi tager afstand fra SFs tendens til at ville indgå i helhedsløsninger og pakkedløsninger, fordi vi ved, at hvis man forsøger at lave sådan noget sammen med det socialdemokrati, vi kender, vil det altid indebære angreb på lønarbejderne. Der findes ingen anden garanti imod forringelser end det, at man kan rejse lønarbejderne til en kamp imod forringelser. Den taktik, SF forsøger at forfølge ved at ville lave helhedsløsninger med socialdemokratiet, er præcis det samme, som SFerne har kritiseret DKP sønder og sammen for i valgkampen i forbindelse med budgetforligene i København og i Århus. Man har tordnet løs imod, at DKP er gået med til overbelægning på daginstitutionerne. Man gør præcis det samme her. DKP kunne i det mindste bagefter sige: Ja men vi har i det mindste organisationerne med os, vi er i det mindste sikre på, at de forringelser bliver ikke gennemført, hvis organisationerne siger nej til dem. Men SF gør ikke bare det, SF siger: Vi stemmer direkte for noget, vi har kaldt den mest asociale måde at gennemføre skatteforhøjelser på.

Jeg ved ikke, hvordan SFerne får det med deres egen hovedbestyrelse efter det her, men